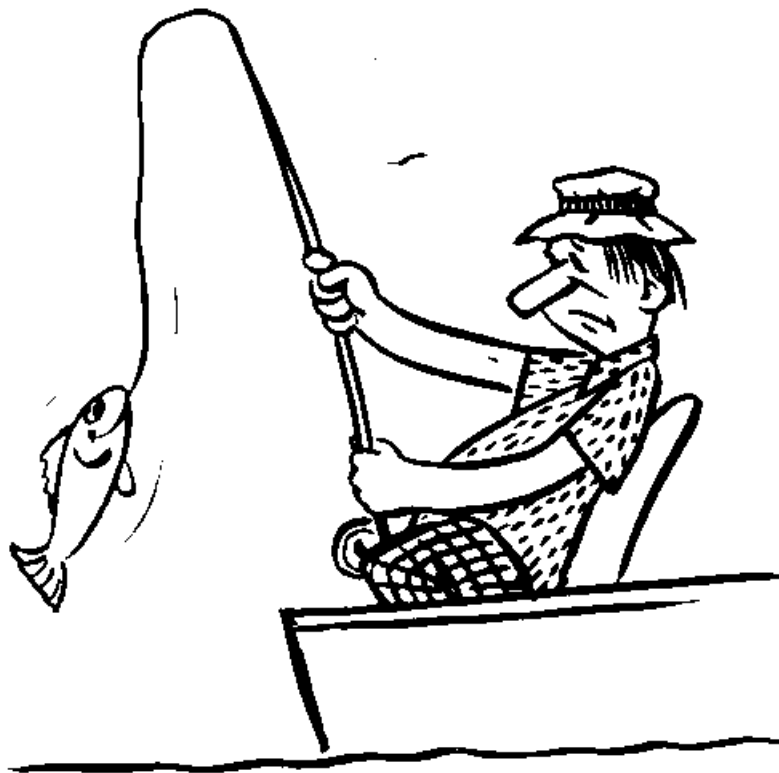

HENGELCLUB ONDERDENDAM 1953 – 2003

HENGELCLUB ONDERDENDAM 50 JAAR

Op 12 november 2003 bestaat de hengelclub Onderdendam 50 jaar. Vijftig jaar is een hele periode. Reden genoeg om daar even bij stil te staan. In vijftig jaar is er heel wat veranderd, maar ook bij de hengelclub? Het ledental is in ieder geval wel veranderd. Varieerde het in het begin rond de vijftig leden, tijdens hoogtijdagen van de club waren er ruim tweehonderd. Tegenwoordig zijn er iets meer dan honderdzestig leden. De meeste van die leden zijn niet actief binnen de hengelclub. Ze zijn alleen lid voor de vergunning die nodig is om het water van het pachtfonds te mogen bevissen. Een kleine kern van ongeveer 20 leden is wel actief en neemt deel aan wedstrijdvisserij. Wat alle leden gemeen hebben is, dat ze vissen als sport hebben. Er plezier in hebben om voor dag en dauw, in weer in wind, aan de waterkant te zitten. Turend naar hun dobber om die onzichtbare tegenstander in het water te slim af te zijn. Geduldig afwachten, steeds op scherp staan en ondertussen genieten van de natuur. Wanneer de dobber ondergaat en er aangeslagen is, kan de onbekende tegenstander naar boven worden gehaald. Boven water is pas te zien wie ze aan de haak hebben geslagen. De sport op zich is in die vijftig jaar niet veranderd. Wat wel veranderd is, is het materiaal. Vroeger viste men met zware bamboe hengels en kurkjes als dobber. Tegenwoordig enorm lange kunststofhengels en hele vistassen vol met allerlei maten snoeren, dobbers, haakjes, voer en wat al niet meer. Vroeger werd er gewoon in oude werkkleren gevist, maar dat is tegenwoordig ook anders. Hele kledinglijnen zijn er ontwikkeld voor vissers en de thermokleding heeft zijn intrede gedaan. Nat worden en kou lijden hoeft niet meer. De vis is nog steeds hetzelfde. Hij heeft geen nieuwe slimme uitrusting om zijn tegenstander te ontwijken. Hij maakt geen gebruik van moderne snufjes. Over de vis zal het dan ook niet gaan in dit artikel, maar hoe het de "viskelu" en de hengelclub is vergaan de afgelopen vijftig jaar volgt in het verhaal hierna.

Het ontstaan

Zo begon het. Op 12 november 1953 in café Pestman is de hengelclub "Onderdendam" opgericht. Een paar maanden daarvoor hadden een aantal mensen in café Regthuis de koppen bijelkaar gestoken en het initiatief tot die oprichtingsvergadering genomen. Voorheen was er geen hengelclub in Onderdendam. De Onderdendammers waren lid van hengelclubs in de omliggende dorpen. Veel Onderdendammers waren lid van de hengelclub in Bedum.

Dat zou ook zo zijn gebleven als die Bedumers maar niet zo enorm "Beems" hadden gehandeld. Want wat is het verhaal. Een inwoner van Bedum had een

Bij Viswat in café Regthuis ontstond het idee

kampioensbeker beschikbaar

gesteld voor de beste visser van het seizoen. Daarbij had hij één voorwaarde, de beker moest in Bedum blijven. Blijkbaar vreesde hij al dat de Onderdendammers betere vissers waren dan zijn eigen dorpelingen. Dat was namelijk het geval. Dat jaar werden de eerste tot de derde prijs gewonnen door Onderdendammers. De vierde prijs was voor de hoogst eindigende Bedumer en die kreeg de kampioensbeker. Daar werd natuurlijk over gepraat en het zat de Onderdendammers niet lekker. Aan de stamtafel bij Viswat (café Regthuis) ontstond het idee en enige tijd later bij Pestman gebeurde het. In de aanwezigheid van tweeëntwintig personen werd de hengelclub Onderdendam opgericht. Vrijwel direct waren er al vijftig leden en een jaar later zelfs zestig.

Pas in 1998 werden de statuten van de hengelclub statutair vastgelegd en werd de club inschreven bij de Kamer van Koophandel.

De wedstrijden

In het eerste jaar werden er zes wedstrijden georganiseerd waarvan er drie op een zaterdagmiddag (op zaterdagochtend werd in die tijd nog gewerkt) en drie op een zondag. Pas in 1961 werd gesproken om ook op de zaterdagochtend wedstrijden te organiseren. Maar dat bleek toen ook nog

Pestman, Wouwnaar en twee generaties Leeninga tot 1978 de thuisbasis van de hengelclub

niet mogelijk te zijn, omdat nog lang niet iedereen de hele zaterdag vrij had.

De opkomst bij wedstrijden was het eerste jaar bedroevend. Bij de meeste wedstrijden waren nog geen tien mensen aanwezig. Vooral op zondagen was de opkomst gering, zodat men besloot die wedstrijden ook te verplaatsen naar de zaterdagmiddag. Ook dat hielp niet, de deelname bleef beneden verwachting. In dat jaar werd er ook voor het eerst een hengelconcours georganiseerd. Volgens de notulen was het aantal deelnemers toen wel een succes, hoewel het aantal deelnemers niet werd vermeld.

Vanaf 1955 werden er jaarlijks ook twee snoekwedstrijden georganiseerd. De snoekvangsten waren de

eerste jaren slecht, maar dat deed, volgens de notulen, geen afbreuk aan het sportieve gebeuren. Ook werd in dat jaar het bestuur gemachtigd om gezamenlijke reizen naar Friesland te organiseren. De notulen vermelden niet of dat ook al in dat jaar gebeurde, pas in de notulen van 1957 staat iets over een reis naar Bolsward. De Friese gehaktballen waren, alhoewel duur, zwaarder dan de gevangen vis. In het seizoen 1957/1958 was er ook een vervelend misverstand over de datum van een concours. Een misverstand tussen het rayonbestuur en de hengelclub Onderdendam. Op de uitgeschreven concoursdatum was er geen enkele Onderdendammer bij café Wouwnaar. Wel waren een aantal vissers van omringende clubs op het concours afgekomen. Wouwnaar redde de situatie door zelf enkele prijsjes beschikbaar te stellen en de wedstrijd toch door te laten gaan.

In het jaar 1958 in de bus terug van Friesland naar Onderdendam merkte Kluiters dat hij zijn portemonnee kwijt was. De notulen doen daar uitvoerig verslag van. In het kort komt het verhaal hier op neer: Op de weg terug deed Kluiters de onaangename ontdekking dat hij zijn portemonnee met zakgeld kwijt was. Het was gebeurd op een volkomen onnaspeurlijke wijze. Al zijn zakgeld weg. Dat was niet best. Hij hoefde zonder portemonnee niet bij zijn vrouw aan te komen. Hij moest haar, zo vertelde hij, verantwoording afleggen voor zijn uitgaven. Hij werd behoorlijk onrustig en wilde dat de bus terugging naar Friesland. Zijn medereizigers leefden met hem mee. Met z'n allen werd de bus nagezocht. Zonder resultaat. Er werd besloten onderweg even te pleisteren, om de gedrukte stemming weer op peil te brengen. Aalmoes, die blijkbaar nogal in de slappe was zat, gaf Kluiters een renteloos voorschot, zodat ook die zijn gekwilde zenuwen tot rust kon brengen. En werkelijk, de stemming verbeterde door de inname van de nodige gehaktballen en verschillende soorten nattigheid. Een hele tijd later, ook op onnaspeurlijke wijze, dook de portemonnee opeens op. Bij Aalmoes. Kluiters was zo blij dat hij zijn portemonnee terug had, dat hij aanbood het hele gezelschap te trakteren. Een van de aanwezigen attendeerde hem er op dat hij nog verantwoording moest afleggen aan zijn vrouw over de besteding van zijn zakgeld. Daaraan herinnerd trok hij het aanbod toch maar in. De lening van Aalmoes hoefde niet te worden terugbetaald. Het geleende geld was eerder ook op een onnaspeurlijke wijze uit de portemonnee verdwenen.

De jaarlijkse wedstrijden naar Friesland bleven vele jaren bestaan. Er werd nog wel overwogen eens in Kampen te gaan vissen. Dat ging niet door, omdat daar niet op snoek gevist kon worden. Waarom er in Kampen niet op snoek gevist kon worden staat niet vermeld. In 1964 is echter snoekvissen in Friesland ook niet meer mogelijk. Het bestuur werd er op het laatste moment mee geconfronteerd dat ze geen snoekvergunning kregen. Dat was niet zo mooi voor het bestuur, staat in de notulen, om dan zo snel een andere plaats te bespreken. Uiteindelijk werd er een compromis gevonden, de snoekvissers gingen mee tot Visvliet (bleven dus in Groningen) en rest van de vissers ging naar Westergeest (Friesland). Later, tijdens de jaarvergadering in 1976 staat de clubdag naar Friesland ter discussie. De reden is onbekend, maar besloten werd de clubdag in Onderdendam te houden en niet naar Friesland te gaan. Tijdens deze wedstrijd moesten de vissers lopende naar hun visplek. Alleen zij die niet goed konden lopen mochten de fiets gebruiken.

Een jaar later, in 1978, werd er toch een vrije wedstrijd in Kampen gehouden. Op 28 december was men met 8 man en twee auto's naar Kampen afgereisd. Het werd een teleurstelling, want de vis liet zich niet vangen. In latere jaren werden er ook nog wedstrijden naar Zwartsluis georganiseerd.

Er werden ook speciale wedstrijden georganiseerd voor AOW'ers en WAO'ers. In 1978 en 1979 werden die gehouden in Aduard.

Wanneer in 1980 het rayonbestuur vraagt de nieuwe tochtsloten niet te bevissen laaien de emoties hoog op. Er werd stevig gediscussieerd en een lid liep zelfs weg van de vergadering. Het verzoek van het rayonbestuur werd verworpen met elf van de twintig uitgebrachte stemmen. De reden van het verzoek van het rayonbestuur werd niet vermeld.

Het meedoen aan zogenaamde "wilde wedstrijden" (wedstrijden niet uitgeschreven door een hengelclub) is verboden. Twee leden werden in 1981 betrapt toen ze aan een dergelijke wilde wedstrijden meededen. Ze werden voor vier maanden geschorst.

Tijdens een rayonvergadering in 1988 kwam de wens naar voren om winterwedstrijden te gaan organiseren. Ook hengelclub Onderdendam gaf aan voor dit voorstel te zijn.

Door de mond en klauwzeer epidemie in 2001 mocht er die zomer niet gevist worden op en in de omgeving van agrarische bedrijven.

Er komt een einde aan het tasvissen

In 1961 was er veel discussie over een voorstel van het rayon om alleen lopende vanuit de plaats van samenkomst te gaan vissen. Met de kleinst mogelijke meerderheid werd het voorstel aangenomen. Gebruik van fietsen, bromfietsen, motoren en auto's tijdens wedstrijden was niet meer toegestaan. Hoe lang dit besluit stand heeft gehouden werd niet vermeld, maar tegenwoordig zijn alle vervoermiddelen weer toegestaan. Tijdens wedstrijden vliegen de wedstrijdvisser door de hele regio van stek naar stek. De gevangen vis wordt op de vangplek gedood en tot het eind van de wedstrijd in een tas bewaard. Men noemt deze manier van vissen dan ook wel tasvissen. Op de centrale weegplaats bij het dorps huis worden de vangsten gewogen en gemeten. De vis gaat daarna naar en destructiebedrijf om tot meel te worden verwerkt. Groninger vissers zijn de laatsten die op deze wijze vissen. De regelgeving maakt deze manier van vissen in de toekomst ook voor Groningen waarschijnlijk niet meer mogelijk. Daarom overweegt ook de hengelclub Onderdendam op een andere manier te gaan vissen. Het Bestuur heeft namelijk het voornemen binnenkort het stekvissen (op een rij vissen) tijdens wedstrijden geleidelijk in te voeren. Dit is een veel humanere manier van vissen, waarbij de vissen in een leefnet worden bewaard. Na te zijn gewogen en gemeten worden de vissen keurig teruggezet in het kanaal.

Voor aanvang van de tweede herfstwedstrijd in 1984 kreeg Jan Mekkes van Jibbe Lijnema een wekker uitgereikt. Jan was op de wedstrijd daarvoor te laat binnen. Hoewel de wekker diezelfde dag al stuk ging, was Jan dat seizoen niet weer te laat. Jan heeft later Jibbe teruggepakt door tijdens een wedstrijd de vistas van Jibbe met stenen te verzwaren.

Jan, altijd al een kwajongen, haalde vroeger ook al kattenkwaad uit. De heer Koops, een verwoede snoekvisser, had achter bij de vroegere houtzaagmolen aan de Winsumerweg een betonnen bak. In die bak liet hij de door hem gevangen snoeken zwemmen om deze later te kunnen consumeren. Jan haalde stiekem drie snoeken uit die bak. Thuis vertelde hij zijn vader vol trots dat hij ze zelf had gevangen. De oude Mekkes kende zijn zoon en geloofde hem niet en dus moest Jan zijn daad opbiechten. Jan moest daarna met Pa en de drie snoeken naar Koops om ook daar schuld te bekennen en de snoeken in te leveren. In plaats straf en boosheid werden ze door Koops geprezen om hun eerlijkheid. De drie snoeken kregen ze als beloning weer mee naar huis.

*Houtzagerij Koops aan de
Winsumerweg*

Bestuursperikelen

Toen in 1958 een beroepsvisser een vergunning kreeg om tussen Onderdendam en Bedum met een kruisnet op aasvisjes te vissen, werd dat het P.G.F. (Provinciaal Groninger Fonds), die de vergunning verleende, niet in dank afgenomen. Het hoofdbestuur werd ter verantwoording geroepen. De vergunning kon, volgens het P.G.F. niet worden ingetrokken omdat de visserij-inspectie dat niet zou pikken. Hoewel nog steeds oneens met de afgegeven vergunning, accepteerde men uiteindelijk de uitleg van het P.G.F. Later bleek dat ze zich met een kluitje in het riet hadden laten sturen. Uit contact van een van de leden met de visserij-inspectie bleek dat die zich totaal niet bemoeiden met dergelijke vergunningen. Hoewel hierover volgens de notulen het laatste woord nog niet was gezegd, is daar in latere verslagen niets over te lezen.

Tijdens de jaarvergadering in 1977 werden twee leden herdacht die dat jaar waren overleden. Omdat er voor dergelijke gebeurtenissen geen vaste gedragsregels waren, werd dit op de vergadering aan de orde gesteld. Besloten werd dat het bestuur in een dergelijk geval namens de club een bloem kon sturen. Ook leden die in het huwelijksbootje traden kon het bestuur bezoeken met een bloemetje namens de club. Voorwaarde was wel dat het bestuur door het bruidspaar officieel van het huwelijk op hoogte was gebracht.

Ondanks deze goede afspraken ging er in 1979 toch wat mis. Een paar leden besloten om tijdens de heropening van café Regthuis, namens de club, de nieuwe uitbaters een bloemetje aan te bieden. Lonken naar de concurrent van het dorps huis kon geen kwaad, dacht men. Wanneer de verhouding met het dorps huis op scherp zou komen te staan dan was er altijd nog een andere locatie om naar uit te wijken. Nadat ze het bloemetje hadden aangeboden, werd de rekening gepresenteerd aan de penningmeester. Deze voldeed de rekening nog diezelfde avond. Achteraf werd de manier waarop besluitvorming over deze gift tot stand was gekomen, reden tot kritiek. De drie leden trokken zich de kritiek aan en besloten het gedeclareerde bedrag in de kas terug te storten. Een paar dagen later kwam er een officiële uitnodiging van muziekvereniging Juliana voor het bijwonen van de viering van hun vijftigjarig jubileum. Toen Veenstra met de uitnodiging naar de penningmeester ging met de vraag: "Wat doen we hieraan?", antwoordde hij: "Ga er maar mee naar de voorzitter". Afgesproken werd dat Zwerver (voorzitter) de feestavond zou bezoeken, maar dat ging mis. Hij was die avond pas om negen uur thuis. Hij nam diezelfde avond contact op met Mekkes en vroeg hoe ze deze zaak zouden kunnen oplossen. Mekkes barste in woede uit over deze gang van zaken en diende terstond zijn ontslag als penningmeester in. De voorzitter overlegde daarna met oud voorzitter Lijnema. Die vertelde hem dat het altijd de gewoonte was om op een dergelijke uitnodiging in te gaan en een enveloppe met inhoud te overhandigen. Veenstra en Zwerver zijn toen alsnog naar het feest gegaan en hebben uit eigen zak f 25,- in een enveloppe gedaan en die namens de club overhandigd. Het gebeuren was aanleiding voor een extra ledenvergadering. Hoewel Veenstra en Zwerver tijdens de vergadering toegaven fout te hebben gehandeld, was Mekkes niet bereid zich weer met de rest van het bestuur te verzoenen. Hij was ook niet te bewegen weer in het bestuur zitting te nemen. In 1982 stelde hij zich echter weer schriftelijk kandidaat voor een bestuursfunctie. Een zwarte bladzijde in de notulen van 1981 werd veroorzaakt door de toenmalige voorzitter. Hij had inleggelden van een wedstrijd niet verantwoord en ook niet de juiste opbrengsten voor de consentenboekjes (consent = vergunning) afgedragen aan de penningmeester. Herhaalde mondelinge verzoeken, beloftes en uiteindelijk een aangetekende brief hadden niet tot resultaat dat het onbrekende geld werd teruggestort. Het bestuur besloot daarom de ledenvergadering voor te stellen het van malversatie beschuldigde lid te royeren. Na een korte discussie werd het voorstel met algemene stemmen aangenomen. Het kwam uiteindelijk toch nog goed. Eind 1983 betaalde het geroyeerde lid zijn schulden aan de club, zodat het bestuur tijdens de ledenvergadering in januari 1984 kon melden dat het royement weer was opgeheven.

Het clubhuis

Toen café Leeninga in 1978 ging sluiten was de hengelclub haar clubhuis kwijt. Vanaf de oprichting was namelijk dat café aan de Bedumerweg het clubhuis van de hengelclub. Vijf kasteleins had het café in die vijfentwintig jaar meegemaakt: Pestman, Wouwenaar, Rijkens, Leeninga en later zijn zoon Willem Leeninga. Nu Willem er mee stopte en het café sloot moest een nieuw onderkomen worden gevonden. Er werd een speciale ledenvergadering uitgeroepen. Er waren twee mogelijkheden, namelijk het dorpshuis en café Wolters (Regthuis). Over de keuze werd gestemd. Van de zesentwintig

Cafébaas Willem Leeninga

uitgebrachte stemmen, waren er eenentwintig voor het dorpshuis. Daarmee was de keus gemaakt. Dat aan het gebruik van het dorpshuis enige voorwaarden waren verbonden, maakte niet uit. Direct na het meten en wegen moest de hengelclub zelf de "boel" schoon maken en de vis afvoeren. Mekkes bood aan om voor de afvoer van de vis te zorgen. Verder werd afgesproken dat de heer Lijnema 's ochtends voor koffie zou zorgen wanneer de beheerder, toen de heer Veenstra, verhinderd was of de vorige avond tot diep in nacht in het dorpshuis verplichtingen had.

Hoewel de hengelclub vanaf die tijd het dorpshuis als vaste thuishaven had gekozen, werd in 1979 wel meegewerkt aan een concours vanuit café Wolters. Waarom dat concours niet vanuit het dorpshuis werd gehouden, is niet vermeld. Ook niet wie het concours organiseerde.

Tijdens de jaarvergadering in 1980 werd er gezocht naar een nieuwe vrijwilliger voor het afvoeren van vis naar de kadaverbak in Bedum. Er meldde zich niemand. Dit ontlokte de voorzitter tot: "dat hoe dan ook de vis afgevoerd moet worden". Ook dit argument leverde nog steeds geen vrijwilliger op. Het probleem werd op die vergadering niet opgelost. Op de volgende vergadering werd na een ellenlange discussie besloten bij toerbeurt de vis weg te brengen en dat tegen een vergoeding van f 5,- per keer. In 1983 gingen er geruchten dat de hengelclub uit het dorpshuis zou vertrekken naar café Regthuis. Volgens het bestuur was de verstandhouding met het dorpshuis goed en dus geen sprake van vertrek. Ondanks dat staat in de notulen, dat de hengelclub wel in is voor een eventuele samenwerking met het café.

Tijdens de voorjaarsvergadering in 1986 werd gemeld dat de verbouwing van het dorpshuis enkele ongemakken met zich mee kan brengen. Meer informatie werd niet gegeven. In 1989 heeft het bestuur moeite om de wedstrijdruoster vast te stellen. Er zijn problemen door de geplande vakantie van de dorpshuisbeheerder. Besloten werd, dat het bestuur moest overleggen met het dorpshuisbestuur. Eveneens moest er duidelijkheid komen over de huur van de douche en de gang. Wat precies bedoeld werd is niet vermeld. Maar het overleg met het stichtingsbestuur van het dorpshuis ging moeizaam, want er werd overwogen om uit te wijken naar café Regthuis. De meerderheid vond echter, dat geprobeerd moest worden om in het dorpshuis te blijven. Doordat het dorpshuis in 1993 weer werd verbouwd en uitgebreid, kon er voor de hengelclub een eigen meet en weegruimte worden gerealiseerd. Leden van de hengelclub hebben zelf de ruimte betegeld, afgebouwd en ingericht. Een hele verbetering, maar de relatie met het dorpshuisbestuur is lang niet altijd optimaal. Dat bleek ook toen het dorpshuis bestuur in 1998 alle aangesloten verenigingen aanschreef om een bijdrage voor het nieuwe pannendak. Het verzoek viel bij de hengelclub niet in goede aarde. Er was al veel geld besteed aan de weeg en meetruimte. Het voorstel om een bijdrage te geven werd in stemming gebracht en haalde geen meerderheid van stemmen.

Meer dan vissen alleen

Leden van een hengselclub vangen niet alleen maar vis. Ze helpen ook mee aan het verbeteren van de visstand. In 1960 en 1961 werden er bijvoorbeeld totaal vijftienhonderd snoekjes uitgezet in en rond Onderdendam. Volgens de notulen was het maar goed dat er genoeg leden aanwezig waren. Het was namelijk een heel karwei om door het lange natte gras te lopen.

Ook werd er in 1990 voor het eerst een schoonmaakactie gehouden. De kanalen en oevers rond Onderdendam werden, met drie boten en een auto, door leden van de hengselclub schoongemaakt. Tot 1999 hield de hengselclub ieder jaar een dergelijke schoonmaakactie. Nog steeds wordt door individuele leden het vuil langs de oevers verzameld. Bij extreme vervuiling wordt dit aan het bestuur gemeld, waarop die actie onderneemt.

Alle verenigingen in het rayon Hunsingo kregen in 1982 een eigen stuk viswater in beheer. Onderdendam kreeg de Delthe, Stitswerdermaar, Stitswerderwoldtocht, Koksmaar, Rottumermaar en de Goudshoorntocht toegewezen. Van deze wateren moesten bepaalde gegevens worden bijgehouden, die doorgegeven werden aan de commissie Viswaterbeheer.

Dames binnen de club

De hengselclub is een echt mannenbolwerk, maar weinig vrouwen worden in de notulen genoemd. Vrouwen hebben nooit bestuursfuncties bekleed. Alleen een enkele keer kascommissielid en het inkopen van prijzen zijn klusjes die ook door dames werden gedaan. Jarenlang was mevrouw Pulkerman de enige vrouw die aan wedstrijden meedeed. Er waren wel meer vrouwen lid, maar die deden niet mee aan wedstrijden. Vanaf 1991 kwamen in de wedstrijduitslagen ook de namen voor van de dames Anneke Mekkes en Anje Reining.

Jeugdactiviteiten

De Vereniging Volksvermaken Onderdendam deed in 1983 een beroep op de hengselclub omdat ze hulp nodig hadden bij het organiseren van jeugdwedstrijden. De hengselclub, die in het verleden zelf dergelijke wedstrijden organiseerde, was graag bereid te helpen. De samenwerking met VVO bleek dat eerste jaar echter niet zo goed te verlopen. Vooral aan het contact met de voorzitter van V.V.O. schortte het een en ander, volgens de notulen. Omdat men wel met de samenwerking door wilde gaan, werd besloten om nog maar eens met V.V.O. te gaan praten. Of de samenwerking tussen de hengselclub en V.V.O. is vervolgt staat in het daarop volgende jaar niet vermeld in de notulen.

Bij het rayon kampioenschappen jeugdvissen in 1991 vielen de jeugdleden van de hengselclub Onderdendam, Johan Niemeijer en Martin de Blecourt, in de prijzen. Of dit er iets mee te maken heeft gehad, is niet bekend, maar in 1992 werd samen met V.V.O. een voorlichtingsavond gehouden over het jeugdvissen.

Besloten werd om ook samen een jeugdcursus te organiseren. Er werd dat jaar ook een echte

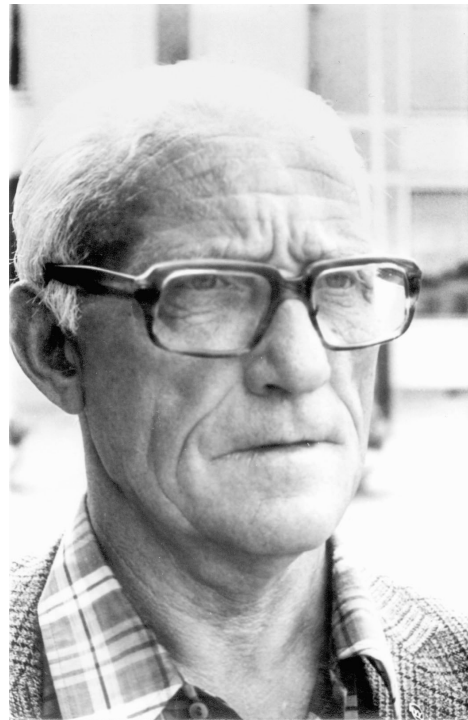
Johan Niemeijer, Sieger Kuik en Ate Louwes

jeugdcompetitie georganiseerd met als beloning fraaie standaards voor de kampioenen. Sieger Kuik, Johan Niemeijer, Henk Jan Zwerver en John Slagter deden mee aan de provinciale jeugdkampioenschappen. De beide eersten werden respectievelijk 1 en 3. Dit had tot gevolg, dat ze, samen met Henk Jan Zwerver mee mochten doen aan de landelijke jeugdkampioenschappen. Hier vielen ze helaas niet in de prijzen. Pas in 1994 werd samen met V.V.O. de jeugdcursus gegeven. Er was veel animo voor de cursus. Zestien jongens in de leeftijd van acht tot zestien jaar deden mee aan de zes theorieavonden in het dorps huis en de twee praktijklessen langs de waterkant. De cursus was een groot succes. Educatief waren ook de leerzame en komische videofilmjes gemaakt door Pieter Kuik en Hans Dasselaar.

Jaarlijks werden er vanaf die tijd jeugdwedstrijden georganiseerd. Na afloop werden de vissertjes getrakteerd op patat en fris en waren in verschillende leeftijdsgroepen winnaars, waarvoor leuke prijzen beschikbaar waren. Door de tanende belangstelling werden de jeugdwedstijden in 2002 beëindigd. Nu wordt de jeugd door het bestuur benaderd om mee te doen aan de jeugdrayonwedstijden. Het lukt het bestuur nog steeds om daar zes deelnemers aan te laten deelnemen. De resultaten vallen echter tegen. Het bestuur overweegt daarom het jeugdvissen in toekomst weer meer aandacht te geven.

De Lucas Aalmoesbokaal

Tijdens de receptie ter gelegenheid van zijn tachtigste verjaardag in 1985 kreeg het erelid Lucas Aalmoes van de hengelsingelclub een snoekhengel. Als Lucas in datzelfde jaar komt te overlijden, krijgt de hengelsingelclub de hengelsingel van de familie terug. Ook de oorkonde van het erelidmaatschap werd teruggegeven. Naar de wens van de familie werd de hengelsingel bij opbod verkocht om van de opbrengst een wisselbeker te kopen voor de algemene kampioen van de zomercompetitie. Tot het jaar 2000 werden de namen van de winnaars in Lucas Aalmoes bokaal gegraveerd. Daar werd mee gestopt omdat er geen ruimte meer was voor nieuwe namen.

Lucas Aalmoes

Sinterklaas op bezoek

Door de komst van Sinterklaas werd in 1987 de Sinterklaaswedstrijd vervroegd. Na zijn intocht in het dorp en het bezoek aan de kinderen in het dorps huis, had de oude baas ook tijd ingeruimd om de hengelsingelclub bezoeken. Sint en natuurlijk ook zijn "Onderdendam Piet" hadden zich eerst enorm ingespannen om de kinderenschaar te vermaken. Tijdens hun bezoek aan de hengelsingelclub was de behoefte aan "keelsmeer" daardoor groot. Dat "keelsmeer" maakte het bezoek van de Sint en Piet tot onvergetelijke middag waar nog tot in lengte van jaren over zal worden gesproken. Het is Sint en Piet ook goed bevallen, want ze hebben de hengelsingelclub, na die ene keer, nog vaak bezocht op hun bezoeken aan Onderdendam.

Afschaffing voorjaarsvergadering

De hengelsingelclub had altijd twee ledenvergaderingen. De zogenaamde voorjaarsvergadering en de algemene ledenvergadering. In het voorjaar wanneer de vissen aan het paren waren, mocht er niet gevist worden en was er een zogenaamd gesloten seizoen. Om aan clubbinding te doen werd direct na die periode een voorjaarsvergadering gehouden. Omdat er vrijwel geen gesloten seizoen meer was en de te bespreken punten ook wel op de algemene ledenvergadering konden worden ingebracht, werd in 1990 besloten de voorjaarsvergadering af te schaffen.

Contactavonden en jubilea

In 1977 werd voor het eerst in de notulen iets geschreven over de jaarlijkse contactavond. Alle leden waren aanwezig met hun dames. De avond werd begonnen door een kopje koffie te drinken, waarna de prijzen van dat seizoen werden uitgereikt. Na dit officiële deel kwamen de spelletjes als bingo, sjoelen en kaarten aan bod. Niemand ging die avond zonder een prijs naar huis. Enkele jaren later werd er ook nog een tombola aan de contactavond toegevoegd.

Ter gelegenheid van het vijftienvingjarige jubileum in 1978 werd er een extra feestelijke contactavond gehouden. Jibbe Lijnema, Jacob Reker en Lucas Aalmoes werden die avond tot erelid benoemd.

Het dertigjarige jubileum in 1983 werd gevierd op de jaarlijkse clubdag. Van 6.30 tot 9.30 werd er gevist, waarna er een pauze werd ingelast. Tijdens de pauze was er gelegenheid om een kop koffie of een borreltje te drinken. Daarna werd er weer gevist van 10.30 tot 13.30 uur. Doordat menigeen de borrelfles al goed had geraakt kwam er van dat middagvissen niet veel terecht. Na afloop was er een koud buffet. Normaal worden de jaarlijkse clubdagen afgesloten met een snertmaaltijd in het dorps huis en gaan alle vissers met een vleesprijs naar huis.

Om het veertigjarige jubileum te vieren werd de jaarlijkse contactavond in 1993 opgeluisterd met een gebakje bij de koffie, een extra vertering en snacks bij de borrel.

Ook in 2003 staat de jaarlijkse contactavond in het teken van het vijftigjarige jubileum. Een feestcommissie van drie personen is druk doende geweest om enkele leuke activiteiten te organiseren. En wederom zijn er tijdens dit jubileum twee ereleden worden benoemd. De enige twee op dat momnet nog levende leden van het eerste uur, Hennie Kluiters en Ate Louwes, viel die eer te beurt.

Aart Brakema, 5 oktober 2003.

Het dorps huis vanaf 1978 het nieuwe clubhuis